

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น สูงถึง 20 ม. ใบ รูปไข่ถึงขอบขนานแกมรีหรือไข่กลับ กว้าง 3-7 ซม. ยาว 8-18 ซม. ปลายแหลมถึงแหลมกว้าง โคนกลมหรือค่อนข้างรูปหัวใจ มักเปี้ยว ใบแก่เนื้อคล้ายกระดาษแข็ง มีขนบนเส้นกลางใบด้านบน ด้านล่างมีขนกำมะหยี่ติดแน่น เส้นใบ 9-12 คู่ โค้งแล้วเริ่มจางหายไป หรือเชื่อมกันกลางๆก่อนถึงขอบใบ เป็นร่องด้านบน ฐานด้านล่าง เส้นใบย่อยบนด้านล่าง ก้านใบยาว 0.5-1 ซม. มีขนแน่น กิ่งอ่อนมีขนแน่น เมื่อแก่เกลี้ยง สีเทาหมักเป็นปุ่มปม ดอก เพศผู้ เป็นช่อกระจุกยาว 0.7-1.2 ซม. มี 3-10 ดอก ออกได้ระดับใบ ไม่มีก้านดอก กลีบเลี้ยงยาว 2-3 มม. รูปประชิดกว้าง ปลายจักลึกเกือบถึงโคนกลีบ เป็นแฉกแผ่กว้าง 4 แฉกซ้อนทับกัน มีขนด้านนอก ด้านในเกลี้ยง กลีบดอกยาว 7-10 มม. สีครีม โคนเป็นหลอด หรือคล้ายดอกเข็ม ปลายจักลึกครึ่งกลีบ เป็นแฉก 4 แฉก มีขนด้านนอก เกสรเพศผู้ 12-16 อัน ก้านชูอับเรณูมีขนรังไข่เป็นหมันมีขน ดอกเพศเมียออกเดี่ยวหรือมี 3 ดอก ก้านดอกยาว 2-3 มม. มีขน กลีบเลี้ยงและกลีบดอกคล้ายในดอกเพศผู้ รังไข่มีขน ผล ขนาด 4-7 ซม. ก้านผลใหญ่ ยาว 0.5 ซม. ผลกลมหรือแบนเล็กน้อย มักเป็นปุ่ม ปลายทั้งสองข้างกลมหรือบวม มีขนกำมะหยี่เมื่ออ่อน แก่เกลี้ยง สุกสีส้มสดเปลือกหนา ภายในชุ่มน้ำ เมล็ดมีน้อยกว่า 8 กลีบเลี้ยงมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.2 ซม. เห็นไม้ขีด รูปจานรองถ้วย จักถึงโคนเป็นแฉกแผ่ออกหรือโค้งกลับ 4 แฉก ไม่พับจีบหรือเป็นคลื่น มีขนกำมะหยี่ด้านนอก พบน้อยที่ร่มเงาในป่าดิบที่ต่ำ มักขึ้นตามเชิงเขาหินปูน ผลได้ชื่อว่าเป็นพิษ

ข้อมูลอ้างอิง : ไบรด์เนอร์, โฮมอน พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปฟ. 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

